

kalmar foto

Tað stásiliga seyðahúsið hjá Páll Svartá í Saksun

kalmar foto

Sámal Svartá gevur kraftfóður í seyðahúsinum í Saksun

men haraftrat kemur, at Páll Svartá sjálvur hevur gjørt ein stóran part av arbeiðinum.

Húsinu eru roknað til einar 160 seyðir. Tað er bytt sundur í 40 rúm, ætlað til fyra ær í hvørjum rúmi. Síðani er eisini súr-hoyggjabrunnar í húsinum. Tað er tí sera lætt at passa seyðin.

— Eg plagi at vitja í seyðahúsinum, sigur Tummas Joensen víðari, og tað siggi eg, at seyðurin verður sera væl passaður.

Hetta hevur eisini ó-metaliga nógv at siga fyri seyðin seinni.

— Nú dugir Páll so væl, at hann yvirskipar ikki hagan, sigur Tummas Joensen víðari. Hevur ein ov nógvan seyð, so spillir ein jú alt burtur, tí so verður seyðurin ikki feitur um heystið. Men Páll hevur altíð ta skipan, sum hagin ber. Hann fær tí altíð góðan og feitan seyð um heystið.

Eitt lamb uppá seyðin

Tummas Joensen visir á, at Páll í Saksun sker eitt lamb uppá seyðin og er hetta rættiliga óvanligt í Føroyum. Í meðal fyri landið verða ikki skorin meira enn 60 til 65 % av á-seyðatalinum.

— Tað hevði verið ynskiligt — og átti at borið vælt til — at økt hetta til 100 %. Vit mugu arbeiða ímóti at fáa eitt lamb uppá seyðin.

Tummas Joensen heldur, at vit eiga at minka

um áseyðatalið fyri at røkka hetta mál. — Vit hava ov nógvan seyð sum er, tí nógv staðni er hann ov rak um heystið.

Áseyðatalið er útvíð 70.000.

— Hvat átti tað at verið?

— Eg havi skotið upp at minka áseyðatalið niður í 60.000. Ístaðin fyri at hava 70.000 seyðir og 40.000 ella 45.000 lomb, so skuldu vit havt 60.000 seyðir og 60.000 lomb.

Í fjør var skorið umleið 42.000. Í 1979, tá veðrið var rættiliga ringt í mai, tá varð bert skorið umleið 32.000 seyðir.

Eiga altíð at fódra nakað

— Hvat vilt tú ráða monnum, sum hava nógv-an seyð til at gera, fyri at fáa meira burtur úr seyðabrukinum?

— Har tað er neyðugt at byggja slík seyðahús. Men har, sum hagarnir eru høgligir, har nýtist ein ikki at taka allan seyðin heim til hús, men ístaðin skipa seg so, at ein kann koma til seyðin og fódra hann eina ferð um dagin.

— Men tað er sjálvandi gott at hava eitt hús til seyðin í lembingartíðini og har fódra hann inni. Í dag eru tað bert fáir sum kunnu tað.

Annars heldur Tummas Joensen, at seyðurin í Føroyum átti at verið væl

fyri, um teir, sum eiga hann, tóku sær nóg væl av honum. M.a. heldur Tummas Joensen, at allur seyður eigur at verða fódraður so, at hvør ær hevur nokk av mjólk til lomb, sum tær lembar.

— Tað er bert spell, at so er ikki. Sjálvandi vilja tað vera óhøgligir hagar, sum ringt er at koma til. Har haldi eg, at menn áttu at gjørt sum Páll í Saksun: at bygt sær eini seyðahús heima í bygðini og fingið seyðin heim í mars mánað.

— Tað er so min vón, at menn royna at fódra seyðin í apríl mai mánað, tí tá kunnu vit fáa eitt gott og lønandi seyðahald, endar Tummas Joensen, seyðaráðgevi.

jan